

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ท้าหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับสถานะภาพของรองผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

องค์การสวนยางได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๖๐๒/๑๐๑๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า องค์การสวนยางจัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้อำนวยการองค์การสวนยางด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้มีการแต่งตั้งให้นายวิรัตน์ เนียมเล็ก พนักงานประจำ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายโรงงาน ๑ ขององค์การสวนยาง ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการ รับเงินเดือน ๒๗,๘๘๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓๒๔/๒๕๕๐ และให้นายชัยโรจน์ ธรรมรัตน์ ข้าราชการบำนาญ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการส่วนบริหาร ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ รับเงินเดือน ๔๔,๐๒๐ บาท ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๔๓๕/๒๕๕๖

ต่อมากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีคำสั่งที่ ๔๗๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้นายวิรัตน์ เนียมเล็ก รองผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการ ไปช่วยราชการในลักษณะประจำ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยให้ปฏิบัติราชการตามที่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย และคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางได้มีคำสั่งคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยาง ที่ ๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนายวิรัตน์ เนียมเล็ก กรณีขายยางให้บริษัทประสิทธิ์อุตสาหกรรม จำกัด แต่ไม่ได้รับเงินค่าขายยาง ๒๔ ล้านบาทเศษ และต่อมาคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและหาผู้รับผิดชอบเพิ่มเติมตามมติคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๐ และมีคำสั่งคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยาง ที่ ๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพิ่มเติม ทั้งนี้ในการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้มีการดำเนินการตามข้อ ๑๖ ของข้อบังคับองค์การสวนยางว่าด้วยตำแหน่ง เงินเดือน ค่าจ้าง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการถอดถอน พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งกำหนดให้การพิจารณาเกี่ยวกับวินัยและการสอบสวนให้นำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๔๕๔ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำหรับกรณีนายชัยโรจน์ ธรรมรัตน์ คณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางได้มีคำสั่งคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยาง ที่ ๘/๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีปฏิบัติหน้าที่เกินอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

คณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางได้มีมติในการประชุมคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยาง ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้องค์การสวนยางหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับสถานภาพของรองผู้อำนวยการองค์การสวนยาง (นายวิรัตน์ เนียมเล็ก และนายชัยโรจน์ ธรรมรัตน์) ว่ามีสถานภาพเป็นพนักงานตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ หรือเป็นผู้บริหารตามพระราชบัญญัติคุณสมบัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ และหากพิจารณาว่ารองผู้อำนวยการองค์การสวนยางไม่มีสถานภาพเป็นพนักงานหรือผู้บริหารแล้วจะสามารถดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ได้หรือไม่ หากไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องดำเนินการอย่างไรโดยชอบด้วยกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือขององค์การสวนยาง โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ) และผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวง และองค์การสวนยาง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง รองผู้อำนวยการองค์การสวนยาง (นายวิรัตน์ เนียมเล็ก และนายชัยโรจน์ ธรรมรัตน์) มีสถานภาพเป็นพนักงานตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ หรือเป็นผู้บริหารตามพระราชบัญญัติคุณสมบัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติในมาตรา ๑๔^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้ว จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของรองผู้อำนวยการองค์การสวนยางไว้ประการหนึ่งว่าต้องไม่เป็นพนักงานหรือคนงานขององค์การสวนยาง ประกอบกับการแต่งตั้งหรือถอดถอนรองผู้อำนวยการองค์การสวนยางนั้น

^๑ มาตรา ๑๔ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้แต่งตั้งเป็นกรรมการผู้อำนวยการ หรือรองผู้อำนวยการ คือ

(๑) มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ อ.ส.ย. หรือในกิจการที่จะกระทำให้แก่ อ.ส.ย. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบของหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นนั้น

(๒) เป็นพนักงานหรือคนงานของ อ.ส.ย.

(๓) เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทย

มาตรา ๑๘^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะแตกต่างจากการแต่งตั้งหรือถอดถอนพนักงานขององค์การสวนยางโดยทั่วไปซึ่งต้องปฏิบัติตามข้อบังคับขององค์การสวนยางว่าด้วยตำแหน่ง เงินเดือน ค่าจ้าง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการถอดถอน พ.ศ. ๒๕๒๔ ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแล้วจึงเห็นได้ว่ารองผู้อำนวยการองค์การสวนยางไม่ใช่พนักงานหรือคนงานขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่า รองผู้อำนวยการองค์การสวนยางถือเป็นผู้บริหารตามพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาบทนิยามคำว่า “ผู้บริหาร” ตามมาตรา ๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับเจตนารมณ์ในการกำหนดบทนิยามดังกล่าวที่ประสงค์จะแยกผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจออกจากความเป็นพนักงาน และให้ดำเนินการจ้างผู้บริหารโดยทำสัญญาจ้าง โดยกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วิธีการสรรหา การจ้าง การปฏิบัติหน้าที่ ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่นตามผลการบริหาร และการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหารไว้โดยเฉพาะ จึงเห็นได้ว่า กฎหมายมุ่งหมายให้ผู้บริหารหมายถึงเฉพาะผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ โดยไม่รวมถึงตำแหน่งรองผู้บริหาร ด้วยเหตุนี้ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการองค์การสวนยางจึงไม่อยู่ในความหมายของบทนิยามคำว่า “ผู้บริหาร” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓^๔

ประเด็นที่สอง หากพิจารณาในประเด็นที่หนึ่งว่ารองผู้อำนวยการองค์การสวนยางไม่มีสถานภาพเป็นพนักงานหรือผู้บริหารแล้ว องค์การสวนยางจะสามารถดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วย

^๒ มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

^๓ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดที่มีอำนาจหน้าที่คล้ายคลึงกันในรัฐวิสาหกิจนั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การพ้นจากตำแหน่งของรองผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย ซึ่งส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๙๕๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๔๙๗/๒๕๔๘)

การสอบสวนพิจารณา ได้หรือไม่ และหากไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องดำเนินการอย่างไรโดยชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า บทบัญญัติในมาตรา ๑๕ (๓)^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางมีอำนาจในการวางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนชั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดชั้นเงินเดือน และระเบียบวินัยของพนักงานและคนงานขององค์การสวนยาง โดยคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติดังกล่าวออกข้อบังคับขององค์การสวนยางว่าด้วยตำแหน่ง เงินเดือน ค่าจ้าง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการถอดถอน พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งข้อ ๑๖^๖ ของข้อบังคับดังกล่าวกำหนดให้การพิจารณาเกี่ยวกับวินัยและการสอบสวนสำหรับพนักงานและลูกจ้างประจำให้นำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้ว วารองผู้อำนวยการองค์การสวนยางไม่มีสถานภาพเป็นพนักงานตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงไม่สามารถนำข้อบังคับดังกล่าวมาใช้บังคับกับรองผู้อำนวยการองค์การสวนยางเสมือนว่าเป็นพนักงานผู้หนึ่งได้

^๔ มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ อ.ส.ย. และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ดำเนินกิจการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) วางข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนชั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดชั้นเงินเดือน และระเบียบวินัยของพนักงานและคนงานตลอดจนกำหนดอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงานและคนงาน

(๔) กำหนดเงินเดือนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๕) กำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าภาระ ค่าบริการ และค่าดำเนินธุรกิจต่าง ๆ

(๖) กำหนดอัตราและดอกเบี้ยเงินสะสมของผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงาน และวางระเบียบการจ่ายเงินสะสม

ข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางขึ้นนั้น ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศข้อบังคับที่มีข้อความเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

^๖ ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาเกี่ยวกับวินัย การสอบสวน โทษการสั่งพักงาน การสั่งให้ออกจากงาน เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามผลของการพิจารณาและการสอบสวนหรือการสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง การเลิกจ้าง หรือการถอดถอน ตลอดจนการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์สำหรับพนักงานและลูกจ้างประจำ ให้นำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานซึ่งเป็นผลดีแก่พนักงานและลูกจ้างประจำ

ในการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ตามวรรคหนึ่ง สำหรับลูกจ้างชั่วคราวให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงาน ระเบียบ และหรือสัญญาจ้างที่ผู้อำนวยการองค์การสวนยางกำหนด

อย่างไรก็ตาม โดยที่คณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการขององค์การสวนยางตามมาตรา ๑๕^๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ดังนั้น แม้ว่ารองผู้อำนวยการองค์การสวนยางจะไม่เป็นพนักงานตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และไม่เป็นผู้บริหารตามพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่คณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางก็ยังคงมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานของรองผู้อำนวยการองค์การสวนยางได้ตามที่เห็นสมควร และหากเห็นว่าการปฏิบัติงานของรองผู้อำนวยการองค์การสวนยางเกิดความเสียหายจนมีเหตุอันควรถอดถอนออกจากตำแหน่งก็สมควรจัดให้มีการสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงที่ชัดเจนและให้ความเป็นธรรมแก่คู่กรณีก่อนที่จะดำเนินการต่อไป ซึ่งในการกำหนดวิธีการสอบสวนนั้นถ้าไม่มีข้อบังคับไว้เป็นการเฉพาะ คณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางก็อาจกำหนดให้นำข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยของพนักงานมาใช้บังคับโดยอนุโลมได้ และหากผลการสอบสวนเห็นว่ามีความผิดควรถอดถอน คณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางก็สามารถเสนอให้รัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๘^๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้ต่อไป

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) มีข้อสังเกตว่า องค์การสวนยางควรพิจารณากำหนดว่ารองผู้อำนวยการองค์การสวนยางควรมีสถานะเป็นพนักงานตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือควรกำหนดให้รองผู้อำนวยการองค์การสวนยางเป็นผู้ปฏิบัติงานตามสัญญาจ้างตามรูปแบบที่รัฐวิสาหกิจบางแห่งใช้อยู่ เพื่อให้เกิดความชัดเจนต่อไป

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๑

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น